

2022 جون 23

جناب رئیس، عالیجنابان و همکاران جامعه مدنی،

من یلدا رویان از افغانستان هستم، بدترین کشور جهان برای زنان و تنها کشوری که دختران بالاتر از صنف ششم اجازه حضور در مکاتب را ندارند و امروز، من اینجا از نهاد VOICE Amplified که یک سازمان بشردوستانه فمینیستی است نمایندگی می نمایم و همچنین از موسسین گروه دادخواهی زنان افغان (AWAG) هستم.

ما، روز سخت دیگری را سپری میکنیم، قلبم برای هموطنانم که در زلزله جان خود را از دست دادند خون می گرید، ما بار بار کندن قبر های بیشمار را در یک روز تجربه کرده ایم که بی نهایت دردناک است.

جناب رئیس،

زنان افغانستان بارها به شما هشدار دادند که وعده های طالبان مبنی بر احترام به حقوق زنان دروغ محض است اما شما ما را نادیده گرفتید و اینک ما بیشترین توان را بخاطر بی توجهی جامعه جهانی به شمول تمام کسانی که دور این میز نشستہ اند، می پردازیم!

بحران فعلی

تحت اشغال طالبان، ما شاهد جنایات وحشیانه، گرسنگی شدید و سرکوب حقوق بشری خود بوده ایم. اکثر فعالان و روزنامه نگاران از ترس، کار خود را متوقف کرده اند. از ماه اگست، طالبان بیش از 30 پالیسی را بمنظور حذف سیستماتیک زنان از جامعه اعلام کرده اند که تنها برخی از آنها در سرخط خبر های بین المللی آمده اند.

طالبان این احکام را از طریق ارباب و خشونت اعمال می کنند. به عنوان مثال: در ماه آپریل سال جاری، طالبان یک قابله جوان را در مزار شریف به طرز وحشیانه ای شکنجه کردند و کشتند، آنها اول پاهای او را قطع کردند، بعد بدنش را با برجه و چاقو زدند و سپس با شلیک 12 گلوله او را کشتند - فقط به این دلیل که او یک زن و یک هزاره بود. با این حال، زنان افغان همچنان با اعتراض کردن به نقض آشکار حقوق بشری شان توسط طالبان، جان خود را به خطر می اندازند.

علاوه بر این، صدها تن از کارمندان حکومت سابق و همچنین هر کسی که در برابر حکومت طالبان مقاومت می کند، توسط طالبان هدف قرار گرفته، شکنجه یا کشته شده است. تاجیک ها در ولایات پنجشیر، بغلان و تخار از سوی طالبان به طور خودسرانه دستگیر، کشته، شکنجه و مجبور به ترک خانه هایشان می شوند. به تاریخ 10 جون، طالبان زمان الدین، یک دانشجوی تاجیک را به همراه برادرش در پنجشیر دستگیر کردند. آنها از او خواستند که مکان پایگاه های جبهه مقاومت ملی را فاش کند، وقتی او اظهار بیخبری میکند، طالبان یکی از گوش هایش را می برند، به چشمش شلیک می کنند و او را از یک کوه به پایین پرت می نمایند و سپس برادرش را نیز می کشند! این چهره واقعی طالبان است که از شما مشروعیت و شناخت رسمی میخواهند.

طبق گفته ها و گزارش های فعالین مردمی از داخل کشور، کوچی ها از ماه مارچ به اینسو در ولسوالی های بهسود، مالستان، جاغوری و شیخ علی بر هزاره ها حمله و 31 نفر را کشته و زخمی ساختند، صدها خانه را آتش زده اند و 21 نفر را گروگان گرفته اند که بسیاری از آنها هنوز مفقود هستند. هزاره ها تنها در ماه اپریل سال جاری در 8 انفجار جداگانه مورد هدف قرار گرفتند، اما یوناما در محکومیت این حملات حتی به قومیت قربانیان اشاره ای نکرد، گویا این موضوع اصلاً مهم نبود. من از شورای امنیت می پرسم - برای این که چنین اعمال رسماً به عنوان نسل کشی (Genocide) به رسمیت شناخته شود - جنایتی که به قصد نابودی یک گروه ملی، قومی، نژادی یا مذهبی به طور کلی یا جزئی انجام میشود - چند انسان هزاره دیگر باید کشته شود؟

نقش یوناما در رسیدگی به بحران کنونی

در ماه مارچ، این شورا با تمدید مأموریت یوناما، و با محور قرار دادن حقوق بشر، به ویژه حقوق زنان و دختران، گام مهمی برداشت هر چند یوناما درین مدت در کار خود زیاد موفق نبوده است اما هنوز این فرصت را دارد که به طور معنادار به مردم افغانستان خدمت رسانی کند.

با وجود اسناد بیشمار از نقض گسترده و تکان دهنده حقوق بشر مانند مواردی که در بالا توضیح دادم، یوناما تا کنون به طور علنی در مورد این جنایات گزارش نداده است، و همچنین از جولای 2021 گزارش های مربوط به تلفات غیرنظامیان را منتشر نکرده است. اکنون

نیز در بسیاری از موارد، آمار گزارش شده توسط یوناما دقیق نیست، برای مثال، یوناما از 10 مورد قتل غیرقانونی مردم ملکی به ظن وابستگی به جبهه مقاومت ملی در پنج ماه گذشته گزارش داده است در حالی که مردم محل تنها در دو هفته گذشته 10 جسد را از دریای پنجشیر پیدا کرده اند. علاوه بر این، بسیاری از مردم افغانستان بر این باورند که یوناما در تعامل با طالبان اصل بی طرفی اش را نقض کرده و بر جنایات آنها پرده انداخته است. یوناما باید گزارش دهی به مردم بر اساس اطلاعات دقیق و غیر جانب دارانه را هرچی زودتر از سر بگیرد و واقعیت های موجود را منعکس بسازد!

ما تاکنون هیچ تلاش معناداری از سوی یوناما برای تسهیل گفتگوی فراگیر بین مردم افغانستان، طالبان و جامعه بین المللی به منظور برقراری صلح در افغانستان ندیده ایم. یوناما برای اینکه اعتبارش را برای مردم افغانستان احیا کند، باید با سازمان های مختلف زنان و سیاستمداران در بیرون از کشور نیز گفتگو کند، و در ادامه فعالیت های سیاسی اش تنها با رهبران طالب تعامل نکند.

یوناما مسوولیت دارد تا کمک های بشردوستانه را به همه مردم افغانستان و بدون تبعیض هماهنگ کند، این در حالیست که، طالبان بر روند توزیع کمک ها کنترل دارند و افراد وابسته به خود و مناطق مربوطه شان را در اولویت قرار داده اند، در حالی که زنان و گروه های به حاشیه رانده شده از این کمک ها بهره نمی برند! اگر یوناما نتواند شفافیت روند توزیع کمک ها را تضمین کند، طالبان با استفاده از کمک های شما به فعالیت های تروریستی خود ادامه خواهند داد.

جناب رئیس،

در حالی که فعالین جامعه مدنی افغانستان عمیقاً نسبت به تعهد این شورا ناامید هستند اما از من خواستند به شما بگویم: محکوم کردن جنایات طالبان تنها در صورتی نتیجه دارد که همراه با عمل باشد. اکنون تنها امنیت و ثبات افغانستان در خطر نیست! تحت حکومت طالبان، کشور ما به سرعت در حال تبدیل شدن به پناهگاه امن برای گروه های تروریستی است که فعالیت های آنها تنها در مرزهای ما متوقف نخواهد شد.

بنابراین از شورای امنیت می خواهم تا اقدامات زیر را انجام دهد:

1. در صورتیکه در 60 روز آینده تغییر مثبتی در جهت بهبود وضعیت حقوق زنان حاصل نشود رفع ممنوعیت سفر تمام رهبران تحریم شده طالبان را، پایان دهید. روز دوشنبه، شورای امنیت سازمان ملل، ممنوعیت سفر 13 رهبر طالبان را تمدید کرد. در حالی که تحریم سفر و کاهش مدت ممنوعیت سفر سعید احمد شهیدخیل و عبدالباقی بصیر اول شاه، گام های مثبتی است ولی جامعه مدنی افغانستان توقع داشت که شورای امنیت هشدار جدی تری به طالبان دهد و طالبان بدانند که بی اعتنایی آنها به حقوق بشر تمامی درها برای گفتگوی بیشتر را می بندد.

وقتی زنان افغان آزاد نیستند، چرا طالبان اجازه سفر پیدا میکنند؟!

شما باید در 60 روز آینده سیاست های طالبان در مورد حقوق زنان را با دقت نظارت کنید، اگر آنها تصمیم شان در مورد ممنوعیت تحصیل دختران، گشت و گذار، پوشش و حق کار زنان تغییر ندهند و یا محدودیت های بیشتری برای زنان وضع کنند، باید ممنوعیت سفر و مسدود باقی ماندن دارایی های هر یک از رهبران طالبان را تمدید نمایید.

شما باید ممنوعیت سفر را بر عبدالحق واثق، رئیس استخبارات و فضل محمد مظلوم، معاون وزیر دفاع، که مسئول دستگیری، بازداشت و سرکوب مدافعان حقوق بشر و روزنامه نگاران هستند، نیز اعمال کنید.

2. به محض انتصاب نماینده جدید، یوناما باید مذاکرات فراگیر و بین الافغانی را در اولویت قرار دهد. پروسه صلح دوحه که یک پروسه کاملاً ناکام بود، بدون حضور مردم افغانستان مذاکره شد و این شورا آن را تایید کرد، گفت و گوی فراگیر بین الافغانی را مطرح کرده است، و در شرایط کنونی تنها راه مناسب برای رسیدن به صلح است. یوناما باید مشارکت همه مردم افغانستان به شمول زنان و همه گروه های قومی را در این پروسه تضمین کند. رها کردن افغانستان به دست یک دیکتاتوری خطرناک و نالایق، تنها فقر و خشونت را تداوم می بخشد.

از شما به عنوان کشورهای عضو، می خواهم که:

3. برای پاسخگو ساختن طالبان در مورد عملکردها و سوء استفاده های شان را چه در گذشته و چه در حال حاضر، مورد تلاش کنید! ماموریت گزارشگر ویژه حقوق بشر در مورد افغانستان را حمایت کرده، منابع کامل در اختیارش قرار داده و اطمینان حاصل کنید که وی به تمام نقاط کشور دسترسی کامل دارد. در کنار آن یک هیأت حقیقت یاب یا میکانیزم تحقیقی مستقل اما مشابه برای

نظارت ایجاد کنید تا موارد نقض حقوق بشر و سایر تخطی ها از سراسر کشور را جمع آوری نموده شواهد و گزارش منظم به این شورا ارایه کند.

اگر شورای امنیت سازمان ملل متحد می خواهد که از سوی طالبان یا هرکسی دیگر جدی گرفته شود، باید به گفته های خود در حمایت از حقوق زنان عمل کند. یوناما را پاسخگو بسازید تا مأموریتش را بصورت درست اجرا کند و طالبان برای رفتار هولناک شان با زنان مجازات شوند. زنان افغانستان از جوایز و کلمات میان تھی در تعریف از شجاعت شان، خسته شده اند. اعضای این شورا با هم و به صورت جداگانه دارای قدرت و منابع قابل توجه برای حمایت از مردم هستند- من از شما می خواهم که از آنها برای اقدام واقعی و احیای کرامت و حقوق همه افغان ها استفاده کنید.

متشکرم.